

Lisszabon – maszkok mögül

MIGUEL VALLE DE FIGUEIREDO KÉPRIPORTJA

Lisszabon a koronavírus-járvány idején: parkoló gépek a repülőtéren, lehorgonyzott hajók a kikötőben, máskor zajos autótutak forgalom nélkül, ürességtől kongó metróállomás. Nincsenek sem kulturális, sem társadalmi ünnepek, pedig ha valami, hát akkor a valamibe vetett hit lenne képes arra, hogy visszaadja a portugálok fővárosának harsány színeit. Lapunk lisszaboni tudósítója,

Miguel Valle de Figueiredo – a Francisco Manuel dos Santos Alapítvány megbízásából – március és május között bejárta a lakhelyeül szolgáló város turisztikai csomópontjait. (A lezárt várost megjelenítő album bemutatóját a szeptemberi lisszaboni könyvvásáron tartották.) Láthatjuk, néha a legrosszabb pillanatokban is akad egy reményteljes mosoly – ha maszk mögött is.

A magyar katonatisztból lett építész, *Martell Károly* által – a nagy lisszaboni földrengés után – tervezett városrész időtálló erővel magasodik az üres autótutak fölé, ahonnan a portugálok saját erkélyeikre száműzték magukat. A hagyományos falicsempék viszont a múltból merítik a reményt: ahogy *Kosztolányi* írta, fog még „vígán dudálni a portugál”. ❁

